

USPON NA NAJVIŠI VRH PROKLETIJA – MAJA JEZERCE, 2694m

11.03. – 14. 03. 2010.

U okviru tradicionalne akcije „Prokletije bez granica“, u organizaciji PD Pobeda i PD Hrid iz Plava, izveden je uspon na najviši vrh Prokletija, Maja Jezerce. I ove godine, odziv planinara bio je veliki. Učestvovalo je 67 planinara iz različitih planinarskih društava iz Srbije, Crne Gore, BIH...

Na put smo krenuli u četvrtak uveče i bez većih problema stigli u Plav, u petak, oko pola 8 ujutru. Napravili smo kraću pauzu, doručkovali i nastavili do mesta Vusanje gde je, kod škole, trebalo da nas ostavi autobus. Međutim, zbog velikog snega na putu, morali smo ranije da izađemo iz autobusa i put nastavimo peške, natovareni teškim rančevima. Krenuli smo ka Zastanu, dolini u podnožju masiva Prokletija, gde se nalazi napuštena letnja karaula pograničnih jedinica.

Osam kilometara smo prtili veoma dubok sneg kroz dolinu Ropojana i dalje. Mnogo novog snega je napadalo u prethodna dva dana, tako da je onima koji su bili na čelu kolone bilo prilično teško da isprte toliki sneg. Tih osam kilometara prepešačili smo za četiri i po sata!

kroz Ropojanu

Kada smo stigli do Zastana (1384m), sacekalo nas je još jedno iznenađenje: karaula je bila potpuno zatrpana snegom, do krova, tako da smo u nju ušli kroz prozor! Što govori o zaista mnogo dubokom snegu. Vrlo brzo smo se smestili po prostorijama, podigli i nekoliko šatora pored karaule, pripremili sve što nam treba za uspon, jeli i vec oko 20 sati svi bili u vrecama.

šatori pored zavejane karaule

polazak

Ustali smo u 1 sat po ponoći i u 2 sata krenuli na uspon. Strma staza vodi kroz šumu i već tu postajemo ponovo svesni koliko je dubok sneg. Onima koji su na čelu kolone je najteže. Bordovima prvo otkopavaju sneg, a zatim prte...Sporo se krećemo. Kolona je dugačka, vijuga i česta su zastajkivanja. Prilično je i hladno, upravo zbog mnogo dubokog snega, kao i tog čekanja u koloni. Kada smo došli do graničnog kamena sa Albanijom, već je bilo svanulo. Na tom mestu, nekoliko planinara, zbog hladnoće i velikog napora, odustaju i vraćaju se u karaulu.

Nastavljamo dalje. Kolona se i dalje sporo kreće. U tim trenucima, pomalja se sunce, temperatura polako raste. Počinjem darazmišljati o opasnostima koje su moguće u tom slučaju. Ima puno novog snega koji je padao poslednjih dana, temperatura je polako porasla iznad nule, a prethodnog dana sam, hodajući ka Zastanu, vrlo

dobro čuo pucanje i otkidanje lavina sa vrhova Karanfila koji se nalaze između Ropojane i susedne doline, Grbaje. Opet pojedini planinari odustaju, a najuporniji nastavljaju dalje. U jednom trenutku, razmišljam o tome da prekinem akciju iz više razloga: temperatura je brzo rasla, sunce je bilo sve više, postojala je realna opasnost da već oko podneva, a pogotovu pri povratku, dođe do pokretanja lavina, procenjujem da ima još puno sati hoda do vrha, da se mnogo sporo krećemo i da nećemo uspeti da po danu bezbedno izvedemo celu akciju. Posle konsultacija sa mojim pomoćnikom, nekim iskusnijim planinarima i članovima GSS-a, odlučujem da se akcija nastavi, bar do prevoja između Maja Jezerceta i vrha Kokervhake, ali uz poseban oprez i praćenje temperature i sunca. S obzirom da se u međuvremenu vreme promenilo, tj. temperatura je počela da pada, a oblaci su bili sve niži, akcija je nastavljena do vrha.

Uz vođstvo mog pomoćnika Zorana Kovljenića - Sokola i nekoliko iskusnih planinara iz Crne Gore, koji su se više puta popeli na Maja Jezerce, posle 12 sati uspona, na vrh se popelo 29 najupornijih i najizdržljivijih planinara. Posebno bih istakao Gorana Stamenkovića, planinara iz PSD Železničar, iz Beograda, kao i bordere Danila Dobretića iz Podgorice i Aleksandra Svorcana iz Novog Sada, koji su se najviše istakli u prćenju i probijanju kroz dubok sneg.

Uspeh zaista vredan čestitanja, upravo zbog toga što su, u poslednjih pet godina od kako se penje na ovaj vrh, uslovi za uspon bili izuzetno teški i naporni, tj. novog snega je bilo jako mnogo, sigurno i najviše do sada. Za povratak do karaule, isprćenom stazom, bilo im je potrebno još 5 do 6 sati hoda.

na vrhu Maja jezerce

U nedelju smo krenuli u 8 sati ujutru. Oko 11 sati, bili smo Vusanju, gde nas je sačekao autobus. Preko Gusinja, Plava, Magliča i Rudnika, u Beogradu smo bili oko 9 sati uveče.

Statistika:

U ovoj akciji, ukupno je prepešačeno 41 km i savladano 1800 m visinske razlike.

Izveštaj: vođa puta, Milan Lončar, PD Pobeda.

Fotografije: Zoran Koveljentić, PD Pobeda, Stevo Cembauer, PD Konjuh